

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Catharinæ Senensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

planè visum est, vt sacrum eius corpus, quod post annum in viscera terræ reconditum fuerat, ad eum sublimiorem transferretur. Cuius rei gratia fratres Dominicani cum Mediolani conuenerunt, ità illud sanum & integrū, & ab omni detegere aliènum inuenerant, ac si eodem die tumtum fuisset.

Corpus eius post annum inuenitur incorruptū.

VITA SANCTISSIMAE VIRGINIS

Catharina Senensis, sanè admirabilis ex ea quae a R. P. Ramundus Capuanus Ordinis Praedicatorum Magister generalis scriptam reliquit, etiam nonnulla de huius Virginitatis virtutibus Stephanus Senensis, Prior Carthusia Tiemense ante susceptum vita istius institutum virginis modo familiaris admodum sed & amanuensis eius uiduus omnium itinerum eius comes fuit. Quod ni iuramento eorum quae scribit, quorum testis extitit, fidem facit. Insuper omnia quae eius vita referuntur, Pij Pontificis Max. confirmata sunt. Obijt autem sacra Virgo Christo Domino 1389, quam Papa Pius Sextus anno 1461 in Diuorum numero asseripit.

29. Aprilis.

Patria & parentes Virginis.

Pud Senas praeclearam Italiae vrbem, nobis quidam insigni pietate ac modestia qui ducta in matrimonium Lapa quae mixtae pietatis foemina, geminas, post alias prole ea suscepit filias Iohannam & Catharinam, omnium Catharinam caeteris longè charior habuerunt. Parentes enim cum essent rerum studio vehementer dediti, prolesque omnem morum honestatem & virtutem vnice in Catharina optimae ac religiosa

ENEN
 us, quod
 fuerat, ad
 nius rei
 conuenit
 ni denique
 n die tum

 GINI
 x ea quam
 imis Prae
 eliquit. S
 virtutibus

 ia Tiam
 in virgini
 anuensi
 s fuit. Qu
 orum, a
 mni a que
 Max. a
 ra Virg
 a Pius Sa
 scripti.
 a videm
 ac mode
 n Lapa
 st alias
 charin
 e charit
 rerum
 rolesque
 rtutem
 giosa m

Amabilitas
 S. Catharinę
 infantis.

Septennis
 vouit virginitatem.

Peti solita
 dinem.

Y
 lulum

lulūm illic demorata domum redijt : veritate
mici infidijs in cacos errorum scopulos impo-
retur, ſuique propoſiti naufragium faceret.

Vt autem virginei pudoris florem melius
tum ſeruaret, acerbiffimum inprimis tenero
puſculo bellū indixit. Primū enim cauillu-
neris cibos coctos, excepto pane, ſibi interdixit
que breui temporis ſpatio peruenit, vt pane
dis herbis contenta nihil de corporis neceſſitate
cogitaret. Anno autem ætatis viceſimo, etiam
abitinuit, prorsū vt medici toram eius vitam
gnū miraculum eſſe fateremur. Lectum ex
lis ligneis ſibi parauerat, nihil quicquā alteri
addens, inque eo vel ſedens meditabatur, vel
ſtrata orabat, ſuoque tempore, nullis detracti-
ſibus ſonnum capiebat. Exemplo verò ſancti

Admiranda
vita illius
austeritas.

Catena se-
ditiffime
ſagellat.

minici inuitata, multo tempore quotidie ter-
rea catena ſingulis vicibus ſeſquihora cadebat
guine ab humeris in pedes manāte, vt ſanguis
ſanguine ſuo Redēptori redderet. At Lapa
ius has carnis macerationes indignè ferens,
ad lectum ſum pertrahebat : & miſeranda
elulatio vicinos omnes non raro ad ſiſta-
ctaculum flagris & verberibus propter Cha-
morem deformatā excitabat. Poſtquam autem

Capillos ſi-
bi ipſa am-
putat.

nubiles peruenit annos, ſciſſis crinibus mon-
iugium reſuſcitauit; prorsū vt nullis vel dem-
vel hominū tentationibus cederet : ſed ſper-
uicijs & maledictis, quæ parentes & cognati
beſectandum virginicatis propoſitum, inces-
gerabant, ne larū quidem vnguē à caſta me-
cedere voluit. Mater verò vt hanc animi con-
ſtantiam tandem aliquandò frangeret, ante
tilla, ſordidiſſima quæque domū miniſtra-

mandavit, modisque omnibus ut eam à tanta cæle-
 stium rerū ac præcipuè perpetuæ virginitatis am-
 novelleret, laboravit. Sed virgo nihil his permota
 abili ratione ac virtute oppugnationes has su-
 amit, ac omnes inimicorū machinationes præcla-
 re devicit. Nam cum cerneret sibi externa secretè
 ozonis loca esse interdicta, intra seipsam concla-
 vificata est, vnde nunquā cuiuscunque rei cau-
 egrediebatur. Imaginabatur patrem suū Christi,
 rare verò sanctissimæ Dei genitricis præsentiam
 exhibere: ceteros verò de familia haud aliter
 quā Saluatoris Apostolos & discipulos cõempla-
 batur. Hac imaginatione fortiter concepta id affe-
 cta est, ut omnibus illis, cum omniū admiratione,
 saluti & officioso animo inseruiret: tum etiam ut
 illis servulendo Christi memoriam continuam re-
 servaret, cui omnia officia se præstare credebar.
 Plagabat incredibili desiderio Dominici habi-
 tum, cum eccè nocte quadam in somnis multos mo-
 nasticorum Ordinum institutores, ad se venientes
 vidit, qui eam, ut aliquod vitæ institutū deligeret,
 monstrabantur. Tum illa concito gradu ad S. Domini-
 cum petrexit: qui mox ei habitu occurrens bono eā
 esse iussit, asserēs fore ut breui voti compos-
 set. Illa cum largo lachrymarum imbri gratias
 agens, in ipsis lachrymis à somnō excitata, ea visi-
 one adeo confirmata est; ut die eodem conuoca-
 tum parentibus fratribusque animi sui propositum
 aperire eis exposuerit; & constanter omnes ac-
 tione mouerit; ut se Deo & mente & corpo-
 re consecratam ad mortale coniugium prouocare
 cessarent. Hæc cum dixisset, protinus tantæ om-
 nis obortæ sunt lachrymæ, ut cum responsum
 daret vellent intercluso crebris singultibus spiritu
 mini-

Mater eam
 à virginita-
 tis proposit-
 o auellere
 nititur.

Piissima i-
 maginati-
 one vincit
 omnes di-
 aboli ma-
 chinas.

Valde aspi-
 rat ad habi-
 tum religi-
 osum.

Monet suos
 ne eam per-
 gat ad con-
 iugium pro-
 uocare.

minimè possent. Cùm igitur insuperabilem
 eius constantiam cernerent, veriti ne diuini
 desiderio reluctando grauem aliquam diuini
 minis offensionem in se concitarent, liberam
 soli que Deo vacandi potestatem fecerunt. Quæ
 cepta, dictu mirum, quanto studio & ardore
 duæ caelestium rerû meditationi incubuerunt.
 tidè gemitus, quotidè lachrymæ, quotidè
 ad Dominum Iesum, vt habitum diu desiderat
 & à S. Dominico tunc promissum consequi
 retur. Quamdiu enim intra domesticos vter
 parietes omnia suspecta habebat, neque præ
 aliquam sibi de inimicis victoriam promitte
 terat, nisi ab intestinis domesticisque inimicis
 fuga saluari proripisset.

Sed tandem exauditis eius precibus ac longè
 spirijs desiderium animæ eius tribuit ei Dominus.
 nec voluntate labiorum eius fraudauit eam.
 quam igitur nouæ militiæ vel professionis
 complexa est, dicebat sibi ipsi: Ecce iam religio
 vitæ institutum suscepisti, ad eius præscripta
 uas oportet, & quidem multò aliter quam
 hastenùs. Habitus tuus ater & candidus te ab
 vt mundo, mortua Deo viuas, & summe
 studeas. Itaque vt vitam ab omni labis co
 puriorem duceret, tam strictum sibi silentium
 dixit, vt toto triennio ne verbulum quidem
 peccatorum confessione excepta, loqueretur.
 sedulo autem pietatis studio & silentio, tam
 uinæ gratiæ abundantiam & cum Christi
 ritatem consecuta est, vt ab ipso Domino
 lutis viam, & cætera quæ ad omnem animæ
 prudenter fugiendam spectarent, (que magis
 in confessione patri sui spiritali affirmabat

Accepto ha
 bitu S. Do
 minici ma
 iori se dat
 seueritati.

erit. Sanè hoc constat tãtam fuisse inter Christum
 et hanc virginem familiaritatem, vt maior
 inter duos homines arcũssimo amoris vinculo so-
 cios esse non posset. Siue enim orationi, siue le-
 cioni, siue externis occupationibus vel etiam cor-
 poris necessitatibus intenta esset, vt plurimum iu-
 vandissima Christi visione recreabatur, ita vt cum
 aliis hominibus, mente tamen semper Christo lo-
 queretur.
 Hæc sanè vt erant valdè admirãda, ita Patri Rai-
 mundo, qui ei à confessionibus erat, frequenter sol-
 licitum & anxium reddebant, vt potè qui meras de-
 ceptionis fraudes & illusiones esse suspicabatur. Vt
 quædam aliquid explorati de virginis sanctitate co-
 gnosceret, post multas preces & lachrymas Deo
 supplicans, petijt à virgine vt sibi omniũ peccatorum
 veniam à Domino impetraret, atque vt eius remis-
 sionis certum aliquod indicium habere posset, ad-
 dit, vt insolitam quandam animi contritionem
 & intensissimum de peccatis dolorem sibi obtine-
 ret. Tum virgo (quam Raimundi patris cogitatio-
 nem latebant) fidem dedit se id facturam. Abijt
 inde vterque domum suam. Insequenti verò lu-
 giter Raimũdus morbo correptus decubuit, quo
 tempore sancta virgo febribus & alijs ægitudini-
 bus afflicta decumbebat. Sed vt petitioni pa-
 tris Raimundi faceret satis, quamuis vacillãte cor-
 pore, ad eum præter morem abijt. Ibi verò cum
 consueta consuetudine de Deo & nostra ingrati-
 tudine verba faceret, obiata est menti Raimundi quædã
 solita peccatorum consideratio, aded vt præ ni-
 mor cordis dolore tãtam vim lachrymarum effun-
 deret, in eumque rugitum prorumperet, vt timeret
 cor & pectus disruptum iri. Id conspicata virgo sa-

Mira Chri-
 sti ad eam
 familiaritas

Dubitat ini-
 rio de illa
 Raimundus
 confessarius
 eius.

Mirabilis
 contritio
 præstatur
 Raimũdo.

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

crā cōticuit, vt vbertim fletui & singulitibus
geret. Interim Raimundus memor suæ pedit
& promissionis virginis: Hæccinè est, inquit,
quam heri petiui? (Bullam enim vocauerat
obtēta veniæ signum.) Illa respondit: Ipsa
dēsque, vt memor esset gratiæ Dei, abscessit,
terim exultate & virginis virtutes sine fine

Iam ad cęlestis sponsi magisteria veniamus
bus erudita virgo, tantò clarius diuinæ lucis
in animæ suæ speculo exceperit, quanto ipsum
catus, atque ab omni terrena face purius era
que cum sapientissimus ille architectus vir
atque cęlestium donoriū fabricam in virginis
te erigere decreuerat, firmissima prius hu
fundamenta recit, nè miraculorum atque re
onum cęlestium magnitudine, humanum
virginis animus pateretur, tantoque pericu
rueret, quanto altius ascendisset. In iplo
uinarum visionum initio Christus Domini

Christi præ
clara insti
tutio,

ti apparuit, dixitque: Si nosti filia quis ego
quæ tu sis, beata eris. Ego enim sum, qui iam
quæ nõ es. Hac cognitione freta, facile omni
teres laqueos inimici: & gratiam meam
gocio obtinebis. Hac igitur doctrina sancti
erudita, modis omnibus se demittere, &
quandam humilitatis abyssum mergere nititur.

Item alia,

Aliud quoque singulare documentum ab
cęlesti Doctore accepit. Oranti enim illi
dixit: Filia, cogita de me, & ego contine
tabo de te. Ex hac autem saluberrima in
sacra virgo solebat hoc modo philosophari
doquidem per sacrum baptisma Deo dicant
nulla in re nos sollicitos esse debere de nobis
licitudinem omnem eò conferre, vt placet

quos dicauimus. Itaque si vidisset suos ob imminens aliquod periculum anxios trepidare, dicebat illis: Quid ita vos de vobis estis solliciti. Permittite vos diuinæ prouidentiae, quæ semper habet in vobis defixos oculos, perpetuumque salutis vestrae curam gerit. Et de hac quidem Dei prouidentia tantum virgo sacra fiduciam conceperat, vt nunquam curari posset, de ea loquendo. Ex hac item fiducia quod etiam euenit, vt quicquid à Deo postularet, subito citius obtineret: prorsus vt fuis ad sponsum suam precibus quicquid vellet impetraret.

Tertium quoque documentum duobus his Magister celestis adiunxit. Cum enim antiquus hostis ingenem, quoridie proficietem cerneret, machinis omnibus adhibitis labefactare niteretur, contra verba ipsa a sponso suo vires & robur inuictum assidue postularet; ille ei apprensus: Si velis, inquit, vincere hostem, crucem pro refrigerio accipe, & amara pro dulcibus sume. At illa nequaquam surda aurem Christi doctrinam accepit, sed vsque adeo statuit quod se afflictionibus delectari, vt nihil in hac vita tantum ei refrigerij & solatij afferret, quantum afflictiones & crucis; sine quibus (vt ipsa aiebat) vita hæc non fuisset molestissima: propter eas autem libenter subibat beatitudinis dilationem, non ignorans, illam afflictionibus non parum augeri. Sed vbi satis eam Christus communiere, dæmonibus eam tentandam permisit, vt, si quid possent, ab illa obtinerent. Aded hanc animis fratres mirandum certamen spectaturi. Videbitis enim totam inferorum & dæmonum potentiam omnibus & machinis & viribus aduersus terrorsimam puellam dimicantem, ipsamque spe Christi subnixam, de tota dæmonum caterua sua arte gloriose triumphantem.

Item tertis.

Sitit cruce & afflictiones.

Christus est permittit tentari.

Y 4 Primùm

Tentat eam
Satanas re-
rum turpiū
suggestione.

Primū igitur scelerum ministri à rebus
reis virgini suggerendis capiunt initium. In-
tunt turpes cogitationes, castissimo pectore
bent illusiones & phantasmata dormienti, in
corpora ex aëre sumpta, oculis & auribus vir-
tis ingerunt, faciuntq; multa, quæ sine horrore
non queant. Illa è diuerso catena ferrea flag-
corpus suum, fundit sanguinē, adijcit perm-
ad priores vigilias, ità vt somno penè omni
ciasse videretur. Non cessant autem hostes, cum
genti multitudine apparent; primò quasi bl-
adulantur, hortantur ne seipsam interficiat
vitæ asperitate. Iuuenis es, inquit, fac quod
faciunt foemina: nubas viro & augeas hum-
nus. Proponunt exempla Saræ, Rebecca, Lu-
chelis. Ne facilè credamus hæreticis, quando
nobis scripturas diuinas ad confirmandam
tatem suam profertunt: faciunt enim hoc etiam
mones. Quid (aiunt ipsi virgini) hæc sibi vult
singularis, in qua tamen perseverare non pot-
At quicquid illi blaterarent sancta virgo mi-
nitus respondens, orabat. Cùm autem perse-
tiæ desperationem ei vellent iniicere, hoc re-
dit procacibus illis, Ego non meis, sed Domini
stri Iesu Christi viribus nitor, nec vllum ali-
ea verbum extorquere potuerunt. Solebat
familiaribus suis inculcare, ne tentati in dis-
onem cum dæmonibus ingrederentur. Cùm
inquit, sint versuti & longa fallendi exercit-
instructissimi, facilè sibi victoriam promitt-
possint cum homine miscere sermonē. Itaque
secus casta anima se ab illis mox debet auertere
ad Christum spōsum confugere, quam solet
ultero pudica matrona. Vbi autem sensit

In tentati-
onibus cum
dæmone nō
esse dispu-
tandum.

hac via nihil se posse proficere, alia aggressus est.
 representabat ei formas virorum & mulierum tur-
 piffimè inter se concubantium & nefandos sermo-
 nis iactantium, ipsamque ad eandem turpitudinem
 invitatum: cogebaturque hæc etiam oculis & au-
 ditibus clausis videre & audire. Accedebat ad cum-
 tum miseria, pijsissimi sponsi absentia (vt ipsi vide-
 tur) ita vt nullam omninò opem aut consolatio-
 nem ab eo perciperet. At illa nihilominus sine in-
 iurmissioe & carnem affligebat, & precibus tota
 circumdabat. Atque in hoc præclarum de se omni-
 bus, diuinæ gratiæ sensibili suauitate destitutis ex-
 emplum præbuit, ne solita sua exercitia propterea
 remittant, sed potius augeant. Dicebat autem vir-
 gosa sancta sibi ipsi: Tunè vilissima vllis te consolati-
 onibus dignam putas? Itanè iam oblita es tuorum
 peccatorum? An non satis est tibi, si possis vel æter-
 nam euadere damnationem, etiamsi has tenebras &
 molestias ad supremum vsque vitæ diem perferre
 poteris? An verò Christo propter eius consolati-
 ones seruire voluisti, & nò eò potius vt in æternam
 vitam fruaris? Nihil igitur de solitis remittas studijs,
 quæ potius semper aliquid addas. His sanctæ hu-
 militatis telis superbum illum Goliath prosterne-
 re Christi virgo. Durante autè hac tentatione plus
 in templo m-
 nus infest-
 tur.

Abscōdit se
 ab illa Chri-
 stus vt virtus
 virginis il-
 lustrior ap-
 pareat.

In tēplo m-
 nus infest-
 tur.

Y 5 totam

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

totam ad execrandas illas vexationes perferentem
promptam paratamque offerre, quâdum ipſa
eſſet. Tùm verò dæmon quidam improba proci-
tate ad eam ait: Non prius ab hac infeſtatione re-
ſabimus, quàm voluntati noſtræ conſenſum pre-
ſtas. Cui mox virgo magna ſecuritate reſpondit:
hi non ſolùm has, ſed alias quaſuis moleſtias
nomine Saluatoris perpeti iucundum & delectabile
eſt; quatenus quidem eius viſum erit. Mox
His dictis totus ille dæmonū cœtus inſtar fumæ
deſectus euanuit, & ingens lux cœlitus illapſa
cubiculo, & in luce Chriſtus vulnere ſig-

Chriſtus ei
apparet cru-
cifixus.

bus inſignitus apparuit, dicens: Filia mea Catha-
rina, viſes que & quanta ego tua cauſa perpeſſus
ne igitur dubites aliquid etiâ propter me perpe-

Deindè alia ſub ſpecie magis propinquante
dis admodum verbis de obtento iam triumpho
gratulabatur. At illa: Vbi, inquit, fuiſti mihi
ne, cum eſſet cor meum tot ſpurcitijs diuexatum.
Et ille: In corde, inquit, tuo. Rurſus Virgo:
fieri potuit bone Ieſu, vt tu in illo meo eſſes
quod tot obrutum erat impuriſſimis cogitationibus.
Reſpondit Dñs: Cogitationes illæ quid in tuo
ciebant animo? gaudiūmnè an mœrorem? Illa re-
ro, inquit illa, non niſi ſummum dolorem. Hoc
tur, Chriſtus ait, ego mea præſentia efficebamur.
ſi tu deſtituta fuiſſes, illas ſpurcitijs in volu-

Voluntas
prompta ad
perferendas
crucis Deo
gratiſſima.

traxiſſes. Vt enim lucis meæ radio illuſtrata
pſam ſpontè ad tolerandas eas infeſtationes
liſti, mox eas abſcedere iuſſi: neque enim poſſe
voluntate poenas fortiter perferentis ego deſidera-
Tu autem filia mea, quâdo non tua, ſed mea
certaſti viriliter maiorem à me gratiâ conſeque-
His dictis, viſio diſparuit, relicta in animo

fuitate incredibile, maximè quod eam Christus
 suam vocasset. Clarissima quidem hæc cum
 principibus tenebrarum fuere certamina: sequun-
 tur tamen alia non minora, quæ cum ijs hominibus
 suscepit, qui sacram virginem partim quidè irride-
 bant, partim etiã priuatim ac publicè infamabãt:
 in quibus illa vincens in bono malum clarissima
 nobis dilectionis erga inimicos exempla reliquit.
 Frater Gabriel Ordinis Minorum, eiusdemque Or-
 dinis Prouincialis, sacre Theologiæ Doctor cele-
 berimus, simul & frater Ioannes Senensis ex eorum
 numero qui D. Augustini institutum sequuntur The-
 ologiæ Professor cõmuni consilio ad virginem ve-
 nientes, eam, propositis difficillimis Theologiæ que-
 stionibus in derisum & pudorem adducere decre-
 uerunt. His ergo propositis sacra virgo, magna cum
 reuerentia respondit, tantaque dicendi vi & gratia
 apud illos de mundi contemptu disseruit, ut ipse
 contra ingenti pudore suffusi, ad Dominum con-
 uersi fuerint: omnibusque, quæ sanè haud exigui
 pretij bona possidebant, pauperibus distributis,
 paupertatis & abiectiois studiũ iterum tota vir-
 gine amplexati sint. Sic etiam frater Lazarinus Pi-
 cenus qui doctrina & dicendi artificio præ ceteris
 insignis erat, ad eò huic virgini insensus erat, ut
 non modò priuatim, sed publicis etiam concioni-
 bus illi acerbe detraheret. Quid multis? Huius
 regius precibus atque doctrina, relictis omnibus
 quæ habebat, in nouum hominem mutatus est, mul-
 torumque animas virtutis suæ exemplo & doctri-
 na lucrificet; sanctissimeque vitam finiuit: quam-
 uis multas fratrum suorum irrisiones perpeffus fu-
 erit, qui eum contumeliæ causa Catharinatorum ap-
 pellabant.

Venia.

Virgo irri-
detur ab
ijs.

Veniamus nunc ad certamina quæ cum Deo
sacra virgo habuit: quippè quæ vt homines salu-
ris doctrinæ monitis & exemplis vicit: ita omnipo-
tentem Deum feruentissimis precibus superavit.
Cum Lapa virginis mater letali correpta morbo
subitò sine Confessionis sacramento è vita exci-
deret, Catharina cum lachrymis oculos ad cælum
uans, dixit Domino, se ab eo loco non prius dissi-
suram, quàm matrem ei viuam restitueret. Oratio
igitur feruentissimè multis cum lachrymis, de
defunctam matrem ad vitam reuocauit: quæ etiam
in vita diutissimè post hoc mansit. Magna pro-
orationis virtus quæ impœnitentem animam ab in-
ferorum faucibus in hæc lucem reuocare potest.
Non dissimile admodum de patre legitur: qui
appropinquante mortis termino filiam se precibus
obnixè commendaret, illa pro patris salute Deo
deprecans, cum intelligeret eum salua diuina
tia nullo modo sine purgatorijs pœnis ad beatorum
gaudia peruenire posse, obnixius Deum orauit,
demque peruicir, vt sine vllis cruciatibus recu-
cælum reciperetur: ita tamen vt pœnas parentis
in se reciperet. Vt autem certò constaret eam
cælum migrasse, eodem temporis pûcto
anima mortalitatis ergastulo soluta fuit, virgine
sanctam iliaci dolores inuasert, ijsque ad lapa-
mum vsque vitæ diem sine intermissione labora-
uit. Verùm illa non hos dumtaxat, sed etiam quos
que alios cruciatu & molestias non modo pati-
ter, sed etiam hilariter ferebat.

**Orationum
eius effica-
cia.**

**Matrem de-
functam ad
vitam reuo-
cauit.**

**Patrem à Pû-
gatorijs pœ-
nis liberat.**

Magna quidem duo hæc cum Deo certamina
titere. Adiciam aliud quod partim cum Deo
partim cum hominibus susceptum est. Fuit Senensis
quadam de Pœnitentia S. Dominici, Palmerii

mine: ha
nec nome
bat. Obr
notrectat
sensid lac
ms anip
gens igit
ta preces e
nas, sed pi
tu morbo
sed exacer
tine. Rursu
mollire su
que poterat
solabatur
ta humani
cedibus fur
tum odium
tribus omni
cerent. C
clauso cubi
pate sui or
tam illi Do
ta animas d
qui tam p
uare & co
tuo se nullo
ligeramæ
mura illa
pocum: q
nerabat, &
perabilem e
loxi gratia
tate agnit

mine: hæc incredibili odio & inuidia stimolata,
 nec nomen sanctæ virginis audire quidem sustine-
 bat. Obrectabat ei priuatim & publicè, nec vllis
 obreccationibus & maledictis sariari poterat. Cer-
 nis id sacra virgo, humilitate & mansuetudine e-
 nis animum placare nitebatur, sed frustra. Confu-
 gens igitur ad Dominum, singulares pro illa mise-
 ra preces obtulit. Audiuit autem preces eius Domi-
 nus, sed prius iudicium exercuit, percussitque gra-
 uis morbo Palmerina. At illa nihilo melior effecta,
 sed exacerbata magis, infensioem se virgini osten-
 dit. Rursus ergo nouis humilitatis officijs eam e-
 molliere studuit. Seruiebat illi omnibus quibuscun-
 que poterat modis, blandisque verbis & obsequijs
 sololabatur. Sed saxo durior nihil mouebatur tan-
 ta humanitate & beneuolentia, imò verò ex suis eã
 pedibus furibûda expelli iussit. At iustus iudex tan-
 tum odium cernens, ita eam percussit vt repentè vi-
 tribus omnibus destituta ad inferos properare vi-
 deretur. Quod vbi cognouit sancta virgo, mox
 cubiculo instantissimè Dominû rogare coe-
 pit. In illa occasione illa anima periret. Oltedit au-
 tem illi Dominus miseriam & periculum infœli-
 citatis; dixitque iusticiam suam ferre non posse,
 quia tam pertinax odium puniretur. Tùm virgo
 prostrata & corpore humi prostrata, dixit ad Domi-
 num de nullo pacto de eo loco surrecturam, donec
 miseriam miseretur. Iam tres dies & noctes
 illa in agone cõstituta supremum trahebat
 spiritum: quo tempore Catharina in precibus per-
 serabat, & tandem lachrymis inuictum & insu-
 perabilem expugnauit, ita vt adamantino illi pe-
 tiori gratiam suam inspiraret, qua peccati sui foe-
 ditate agnita, indoleret: perceptisque sacramentis
 magna

Palmerina
odium in
virginem.

Mira virgi-
nis charitas.

Impetrat
Palmerina
gratiam di-
uinam.

magna cum cordis contritione è corpore migravit. Cuius animã vidit sancta virgo in tanto decore & pulchritudine, quamuis nondum in gloria diuisionis esset, vt nullis posset verbis exprimere. Quam hanc virginis patientiam, quis flagrantissimum iracundie ardorem non miretur? Sed ad alia chartam illius opera veniamus.

Senis fuit mulier quædam inops & egrota nomine, quæ ingenti paupertatis malo coacta ad misericordiam comiũ petijt, sed ad eò tenue vt vix necessarium peditaret. Accedebat ad cumulũ miseræ leprose, totum corpus occupauerat, prorsus vt ab omni re relicta, propter contagionis periculum vrbe excedenda erat. Quod vbi præsentit virgo mirabilis uore accensa ad eam properauit, & non modicis necessarijs, sed suum quoque obsequium ad obitum eius obtulit. Itaq; quotidiè manũ & pedibus illam visabat, Christumque in ea contemplantur curatè & reuerenter ei inserviebat. Ex ipsius gratiæ virginis beneficijs, mulier illa superbia & ingrati tudinis pestem cõtraxit, cõcepitque pro se exigere quod sacra virgo pro solo Christi faciebat prorsus vt si non itatim ad vora omittisset, conuicia in eam & contumelias iactaret. Quibus nihil irritata virgo, studebat iracundiam verbis & sedulis officijs delinire haud aliter quam si propriam parètem tractaret, ita vt etiam ipsa mulier admiraretur. Eccè autem vt ex hoc riosius triumpharet, manus sanctæ virginis leprosa tuasit. Quod illa nihil morata malebat totum corpus foeda contagione infici, quàm cõceptum tatis officium delerere. Paulò post excessit eam mulier leprosa, virgine illi in extremis alligata eam efficacissimè confirmante. Eius corpus

Seruit leprosa confirmata.

dem sanè sancta virgo diligentissimè abluir, induit
de suis manibus sepeliuit. Post sepulturam autem
omnis lepra à virginis manibus euauit, vt etiã
elegantiores quàm antea viderentur.

Sed ad aliud multò mirabilius misericordiæ o-
peram veniamus. Quædam S. Dominici soror (quam
etiam vocabant) cancri morbo in pectore labo-
rante. Tantis autè ex eo vulnere foetor exhalabat,
vt vix vlla inueniretur foemina quæ miseræ illi o-
pulari veller. Audiens hoc virgo Christi, intelli-
gensque eam sibi derelictam, mox eam adiit, & iu-
uanda facie suum ei seruitiũ, donec curaretur, ob-
tulit. Non potuit non hoc miseræ valdè gratum ac-
cipere vtpotè quæ se omni penè ope destitutã cer-
neret. Seruiuit igitur iuuenclã seni viduæ, & licèt
increpescerè foetor abominabilis pari tamen alacri-
tate omnia charitatis officia illi impendebat, aded
vt ipsa agròta obstupesceret ad tantã iuuenclæ cha-
ritatè & constãtiam. Videbat hæc & inuidebat tor-
tuus coluber, & summã operã, vt impediret, na-
tã. Adesto quæso animis mirabile certamè inter
tuncani generis hostè & tenerã puellã spectaturi.
Cum voluntatem tantę virginis (vtpotè in Christo
fidelitã) mouere nõ possèt, quodã die, eadẽ vulnus
regisse, foetore intolerabili stomachũ eius propè
euerit; itã vt ad vomitũ propèderet. At sancta vir-
go illi irata sic corpus suũ alloquebatur: Itanè abo-
minãrs tu sororè tuã Christi sanguine redemptã,
cum possis in eundè vel etiã deteriorem morbũ in-
cidere? Viuit Dñs nõ feres hõc impunè: simulq; fá-
ciem in pectus agròtæ inclinãs, os & nares horrèdo
vulneri applicuit, donec recalcitrãtem spiritui
nares subdidisset, illamq; nauisã extinxisset. Vi-
deat hõc agròta exclamauit: Cessã, cessã chà-
rissima

Inferuit al-
teri omniũ
ope destitu-
tã.

Elus chari-
tati inuidet
diabolus.

En quãto m-
sibi ipsi vim
affert.

riffima filia, noli teipsam tam immani pure
rumperere. Victus ergo dæmon abscellit quidem
alias omnes vias tentauit, vt tandem aliquando
eximium charitatis officium in virgine impeditur.

**Infamatur
S. virgo.**

Ad ægram igitur cōuersus, primò tædium ergo
ginis ministeria, deindè verò etiam odium en-
uit. Immisit autem in animam eius nefarias
ciones, vt putaret castissimã virginem, quoniam
non adesset, obscenis actibus alicubi occu-
que ægotam perduxit, vt in apertam vir-
miam prorumperet. Is rumor vt primitianam
reliquarum Sororum peruenit, ad eam omnes
tauit, vt scelus innocèntissimæ virgini expo-
At illa, nihil prorsus calumniatricis illius
cijs permota, respondit: Verè domina &

**En modesti-
am virginis.**

mea, ego gratia Iesu Christi virgo sum, id
repetens nihil ampliùs addebat. Interim
pristinis officijs intermittens, seruebat miserè
nocte dieque accuratissimè. Postea verò
nihil dolore infamiæ, rem totã cum multis
mis ad Christum sponsum suum reuult, qui

**Christus ei
apparet.**

parens, dextera manu coronam auream, sinis-
rò spineam offerens dixit vt alteram earum
vita eligeret. At illa è sinistra Saluatoris spi-
ronam arripiens, vi multa in caput suum im-
dicens: Domine ego in hac vita passioni tur-
formari cupiens, libens poenas omnes refrige-
co amplector: atque post eam visionem afflic-
pitis doloribus vexata fuit. Tum verò Domini
constãtiam eam adhortans, promisit se malig-
monis calumnias in caput illius retorlurum
namque ei de illo victoriam præbiturum.
non parua sanctæ virginis consolatio. At
ter eius, vbi percepit sinistras illas de virgine

ones, quamvis de eius esset puritate certissima,
 vehementer tamen aduersus Andream illam com-
 munita, acerbe nimum ad filiam ait: An non sapius
 prohibui ne illi vetulae seruires. En qualem tibi re-
 mercedem? Fiebat hoc quoque Satanæ arti-
 ficio, vt sanctum illud ministerium impediret. At
 sancta virgo flexis coram matre genibus eam opti-
 ma rationibus leniuit: deindè ad ægram se confe-
 rent, tanta ei alacritate seruiuit, vt illa planè iam
 in seipsam descenderet, agnitoque facino-
 roso, animo valde compungeretur. Interim visi-
 tum sane admirandam vidit. Cùm aliquando e-
 us cubiculum virgo sancta intraret, vidit repente
 circa lectum suum lucem inestimabilis amœnita-
 tis effundi, adeò vt omnium suarum miseriarum
 soluta, sanctæ virginis aspectu angelicam quãdam
 gratia se maiestatem ferentis satiari non posset. Indè
 in animo eius dolor cresceret, quod tam excel-
 lentem virginem spurco ore cõtaminasset, veniam
 qua petijt. quam illa non modò concessit, sed in-
 credulandissimè ægram amplexata, culpam omnè
 exaratum demonem trãstulit. Porrò sicut antea
 delectate detraxerat sacræ virgini, ita postea mirifi-
 cam etiam multis cum lachrymis prædicauit, &
 gloriarum sanctitatis eius testimoniũ dixit: pror-
 sus serpens inuidus, crescente indè virginis san-
 ctitatis fama, omni suo conatu frustraretur. Sed
 non redijt ad faciendum periculum si eam sto-
 macho eruptione frangere posset. Nam cùm virgo
 inanimabile illud vulnus aperuisset vt ablueret,
 in stomacho scelerator, demone id efficiente, immodi-
 ce eius stomacho nauream attulit. Sed illa in suũ
 stomacho sancta quadam iracundia incitata, Viuit, in-
 vincibilissimus, quia hoc ipsum quod vsqueadè
 Z perhor-

Vincit offi-
 cijs terri-
 mã calum-
 niatricem.

Iterum de-
 mon ab of-
 ficio chari-
 tatis auerte-
 re nititur.

Vide exemplū eximie charitatis.

Iterū ei Christus apparet.

Mirabile factę communionis desiderium & effectus mirabilior.

Benignitas eius in pauperes.

perhorrescis, intra tua viscera condetur: statim illius horridi vulneris ablutionem seorsum bibens totam ebibit, nausęque tentationem expiuit, vt ipsa postea patri Raimūdo fateatur, quam se tam suauem cibum aut potum in omnia ta hauisset. Apparuit autem ei Christus vocanti, eamque ad sacratissimum lateris fuit admouens ineffabili potu admirabiliter refecit, de tanta gratię abundancia in eius mente est, vt etiam in corpus redundarit, nec deinceps quam more solito cibum acceperit: quod primo fuit argumento eam visionem minime fuisse. Tanto autem sacrę communionis ardore considerio, vt nisi ea frueretur animi deliquore oppressa concideret. Ex ipsa autem festia tanta celestium consolationum copia mentem dimanabat, vt alimētum omne ab ipse planē reiiceret, & si quid per vim ingestū suis violēter per os reiiceret. Sed pergamus eius charitatis officia sanē admiranda pertinet. Prima ei & pręcipua semper in vita pauperes omnes beneficijs quamplurimis curari. Orabat quandoque in templo Dominice, cum quidam mendicus ad eam accedēs in cibis opem petijt. Illa cum nihil quod largiri ad manus haberet, rogauit vt tantisper expectaret donec domū reuerfa afferret, quo eius inopie consulere posset. At illo dicente, se nondiū necere non posse, sancta virgo eius in afflictionem, dum anxie cogitaret, quid mendico dare posset, argēteam crucem, quę forte in sinu fouebat, prompsit, eamque tribuit. Qua accepta latus ille abscellit. Verò nocte Christus virgini oranti apparuit.

cunctis multis gemmis egregie ornatam protulit,
 et in extremo iudicij die se in angelorum &
 hominum conspectu ostenturum promisit. Alio tem-
 pore sacrae virgini ex eodem templo domum redi-
 entem volenti Christus in specie pauperis & peregrini
 occurrens vestem ab ea petiuit. Illa festinanter ad
 se illam rediens, tunicam non manicatam cautè sibi
 dedit, pauperique nesciens esse Christum tribuit.
 Illa etiam lineum vestimentum petijt. Tum illa
 se sequi ad ades iubens & subuculam & subli-
 calium ei dedit. Verùm ille, qui virginis animum
 probare volebat, plura mendicare non destitit asse-
 re se tunica, quod manicis careret, commodè uti
 non posse. Illa perlustras domum suspensam à per-
 thocquam ancillæ tunicam arripuit, ablatasque ab
 ea manicas pauperi dedit. Rursus ille etiam soci-
 um se in domo hospitali habere dixit, qui extrema
 necessitas inopia eiusmodi charitatis officio val-
 de indigeret. Tum verò sancta virgo nihil sibi pror-
 sus superesse cernens, respondit pauperi: Reuera
 libenter si qua ratione possem socij tui
 auxilium conferrem, sed planè vnde succurram re-
 stitutum est nihil. Ille verò subridens: Video, inquit,
 propterea tuum benignè faciendi studium, sed
 bene suauiterque vale. His dictis ex oculis eius
 exiit. Nocte verò sequenti Dominus ei oranti
 se in illius pauperis effigie visendum præ-
 sentari in manu ferens tunicam quam ipsi virgo dede-
 rat, atque se illi daturum vestem, quæ ab ea
 vtriusque hominis arceret frigus. Quod
 etiam re ipsa præstitit, adeò ut ipsa semper
 eam quam æstate contenta vestibus, nullam
 iniuriam vnquam senserit.

Mirè eius
 charitatem
 probat Chri-
 stus sub pau-
 peris specie.

Magnæ sanè hoc misericordiæ opus extitit, longè tamen maius ac mirabilius est, quod nobis subiiciemus, quodq; singularem huius virtutis eam cõtinet, eamq; nobis omnibus misericõmendat. Alexia vidua ad eò feruenter amabat virginem, vt eius conuictu ægrè carere possit. Cidit autem anno quodã vt magna esset triticum Senenses inopia, prorsus vt non nisi vile & malens venderetur, cuius partẽ Alexia, nè omnino careret, emere coacta fuit. Antè quàm autem tridum illud triticum absumeretur, nouum purum in foro prostrabat. Itaque cum Alexia quod reliquum erat corrupti tritici, abijcere non emere cogitaret, prius virgini mentem aperuit. Illa verò respondit: Itanè tu abijcere quod Dominus voluit esse hominum alimentum? Quod si tibi nõ libet illo vesci, da pauperibus aliud quod edant est nihil. Alexia rursum dicit non posse se tranquilla conscientia tam pauperibus offerre panem virgo sancta ait: Proquam, & corruptam illam farinam ad me ego ipsa panes indè in vsus pauperum conficiam. Alexia facit vt iussa erat, & sancta virgo ex farina celerrimè tam multos effecit panes, vt septem hebdomadibus præter omnium expectationem sufficerent, nec in his vllis sentiebatur putredinis qui illis vescerentur, dicebant se nunquàm tam saporis panes degustasse. Postea autem sancta virgo secretè patri Raimundo rem certè admirandam dignissimam retulit, & quæ apud eos solùm habere poterit, qui beatissimæ virginis meritis serationes sunt experti. Dixit igitur illi se sereno charitatis & misericordiæ affectu ad se accessisse farinam, mox verò beatissimam Mariam

ipsum ipsi sanctis Angelis sociatam apparuisse, sursumque sacratissimis manibus cum ipsa panes compositos, atque inde sic auctos fuisse.

Ceterum hæc misericordiæ opera ad corporis præcipue obsequiū spectant. Ad maiora veniamus, quæ ad animæ salutē pertinent quæ tanto sunt præstantiora, quanto anima mortali corporis natura præstantior est. Principio igitur cum hæc sancta virgo puellari adhuc ætate cōstituta, incredibili salutaris animarum desiderio flagraret illos peculiari-ter amabat sanctos, qui lucrādis animabus operam præstarent, intellexitque diuinitus beatissimum Patrem Dominicum zelo fidei & salutis animarū incensum, Ordinem Fratrum Prædicatorum instituisse. Quæ res in eius animo tantam erga illum Ordinem reuerentiā excitauit; vt si quos vidisset fratres S. Domini suas ædes transeuntes, illorum obsequeret vestigia, eaque illis abscedentibus, humiliter ac deuotè exoscularetur. Porro creuit in eius corde ingens desiderium illius instituti completi, vt posset cum fratribus saluti animarum incumbere: sed sexu id nō permittente cogitabat sanctam Euphrosynam hac in parte imitari, & instar illius fingere se masculum, atque procul in regionibus ignotis fratribus se Dominicanis adiungere. Hæc autem fraternæ salutis desiderium in matura ætate auxit animarum sanctarū pulchritudine mirabiliter ei ostensa. Orante enim sancta virgine vt prepararetur sibi Dominus hanc præstare gratiam, vt posset videre elegantiam animarum omnium cum ipsa versantium & ad ipsam venientium vt tantò magis ad curandam earum salutem accenderetur; Dominus eam exaudiuit: atq; ex eo tempore, quo aliqui ad eam venissent, magis ad eorū animas, quam

Virgo Catharina flagrat incredibili desiderio salutis animarū.

Animæ pul-
chritudo
quanta sit.

quàm ad corpora intenta erat, ita vt sapè non au-
uerteret corpora: nec quisquam ferè ad eam pot-
accessisset, cuius animæ statum non perideret, ac-
cebatque patri Raimundo: O pater mi, si videres
nimæ pulchritudinem, non dubito quin pro
salute libens centies mortem oppeteres.

Addâ his aliud longè mirabilius, eius doceri
cessum qui in cunctis operibus suis est mirabilis.
In maturiori ætate ex multa gratiarum affluen-
itâ cor virginis diuino est amore inflammata
planè lecto affixa decuberet nec posset è lecto
gere. Is languor cum ab amore proficisceretur
acriter stimulabat, vt ardentissimis à Domini
cibus peteret, quò eam dignaretur ex hac vita
re. Sed cum sentiret Domini voluntatem huius-
modi aduersari, rogauit vt quamdiu in corpore
permanere vellet, dolorum, quos ipse in hac vita
tulisset, participem facere dignaretur. Id verò
stitit ei Deus, eamque, vt charissimos filios ho-
gregiè affixit. Porro cum incremento affligi
multis modis Christi etiam amor auctus est.

Amor virgi-
nis incredi-
bilis penè.

tanta demùm vis fuit, vt cor virginis à sum-
que deorsum creperit, ruptisque vitalibus
sola ei diuini amoris, spiritum reddiderit.
autem rei complures fuere testes qui ibidem
re: idemque ipsa virgo testata est, animam
cet à corpore disunctam fuisse, vidisseque
Dei, quæ nullis possint verbis enarrari: vidisse
riam Sanctorum & pœnas peccatorum, tan-
inferos, quàm in locis Purgatorijs, prorsus in-
cabiles: quarum minima tanta sit, vt si ea ho-
bus cognita foret, millies potius mortem oppete-
ri essent, quàm illam vel vno die sustinere. De
autè hæc animæ à corpore separatio ad hoc

Videt gloriã
& pœnas æ-
ternas.

Quantus autem
eius vitæ ser-
uatus. Quis narra-
re possit inferos

mor, tandemque non absque summo dolore vitæ
 reddita tribus diebus & noctibus fleuit continēter.
 ne quis putet res vanas nos referre, nouerit, eo
 tempore, quo sancta virgo animam efflauit, quatuor
 ei adfuisse fratres Dominicanos, ex quibus vnus
 Iohannes nomine, tanquam ex eius morte dolores hau-
 dit, ut in fletus & eiulatus prorumpens, rupta arte-
 ria, multum sanguinis vomeret: prorsus ut eius vi-
 ta desperationem ex eo veniret. Tūc frater Tho-
 mas, qui virgini à confessionibus fuerat, cum ingen-
 tibus de fratre Iohanne monuit, ut sacras virginis
 manus horrendo suo vulnere admoueret, & sanita-
 tem mini me dubiam reciperet. Fecit hoc ille cum
 manibus & sanitate repente adeptus est. Hoc igitur
 diuino lumine sancta virgo irradiata, tanto ar-
 gere animarum salutem siciebat, ut instar Apostoli
 Pauli anathema pro fratribus fieri opraret. Sic e-
 nim quidam eam in ecstasi positam ad Dominum
 querentem audierunt: *Mi Domine, quonam modo
 sine potero, ut qui ad imaginē tuam formati sunt,
 æternum pereant? An nō in maiorem glorię tuę
 calculum cederet, ut salua charitate, ego sola peri-
 tum corporis que mei obiectu aditū ad inferos ob-
 tulerem, omniaque gehennę tormenta perferrem,
 quam ut tot animarum millia à beatitudinis tuę
 consilio excluderentur? Huic autē petitioni Do-
 minus respondit, nullo modo fieri posse, ut chari-
 tas locus apud inferos esset. Tantam enim charita-
 tem atque potentiam esse, ut magis ipsa gehennę
 flammam exstingeret, quam ab eis ipsa lædi posset.*
 Quantus autē animarū fructus inde fuerit cōsecu-
 tus, eius vitę scriptor Raimundus exponit his ver-
 bis. Quis narrare sufficiat, quot sceleratos homines
 ex inferorū faucibus extraxerit: quos obstinatos
 ad

Oratio eius
 ad Dominū
 pro salute
 peccatorū.

Fructus ani-
 marum sanē
 admirabilia.

ad sui cognitionem adduxerit, quot mudo hinc
ditos, ad eius contemptum induxerit; quot
diuexatos tentationibus, è Saranæ laqueis liber
rit, quot cælitus vocatos per virtutis iter deb
rit? Vidi ego nonnunquam vel mille, & eo ampl
vtriusque sexus homines ad eam videndam
diendam confluere, soloque eius aspectu ita
maleficia animo compunctos, vt lugentes prop
rent ad cõfessarios (de quorum numero ipse
qui cum ingenti contritione peccata sua con
funt. Quam ob causam Gregorius, eius nomi
decimus Romanus Pontifex mihi & duobus
eam, qua Episcopi pollent, absoluendi potest
dedit. Et certè multi venerunt ad nos immen
implicati facinoribus qui nunquam ritè Pene
tiæ sacramento vsi fuerant. Itaque non raro
spertinas vsque preces ieiunij permansimus, p
men omnes audire potuimus cõfiteri volente
virgo sancta sine intermissione orabat, & in
atrix, capita præda, exultabat in Domino.

**Petit assidue
à Domino
augmētum
fidei.**

Post hæc virgo sancta incredibili desiderio
perfectum fidei gradum perueniendi flagran
pit, adeò vt dies noctesque cum Apostolis Do
oraret, vt fidem illi adaugeret, eamque ita po
ret, vt nulla aduersantium hostium vi conu
prosterni posset. Cumque sæpè oranti illi sæpè
responderet Dominus, Responso te mihi
tandem pridie illius diei, quo solenne ieiunium
dragesimæ inchoatur (quo tempore seculi bo
ventri & gulæ se totos addicunt, atq; omnes
perantiæ habenas laxant) illa clauso cubiculo
dentissimè eam, quam diximus, fidei perfecti
à Domino postulabat. Et quia verissimè à Pro
dictum est, Delectare in Domino & dabit tibi

biones cordis tui; tandem oranti illi, & promissa à
 Domino fidei sponsalia suppliciter postulanti, ec-
 ce fidelis in promissis suis Christus Dominus san-
 ctissima matre & beatis Apostolis Ioanne & Paulo
 cum Patre Dominico stipatus ad virginem venit,
 et tamque ineffabili quadam ratione sibi despō-
 sivit, que nulla humana facundia pro dignitate explica-
 re potest. Post hæc Christus Dominus tam familia-
 riter cepit cum ea versari, tamque frequenter illi
 apparere ut propè fidem vincere videatur, præci-
 pue illorum qui nūquam quàm suavis & benignus
 sit Dominus degustarunt. Manebat cum ea solito
 durius, & amicissimè sermones miscibat, idque a-
 dhibebat, ut non rarò huc atque illuc in cellula ambulās-
 set cum ea Psalmos diceret. Hæc sanè quibus-
 dam incredibilia videbūtur, sed meminerint quàm
 familiariter idem ipse Dominus olim in terris tri-
 buta & amplius annos etiam cum impijs & pecca-
 toribus vixerit: meminerint quæ ex eius persona
 dicuntur in Prouerbijs Salomonis: Deliciæ meæ, es-
 sum filijs hominum: quanquàm negari non po-
 test magnam hanc fuisse virginis dignitatem & pla-
 ur admirabilem bonitatis diuinæ gratiam. Sed se-
 quitur alia huic consentanea & minimè inferior.
 Die quadam vehemētissimi amoris vulnere vir-
 ginis percussa, instanter à Domino petebat, ut à se cor
 & propriam voluntatem radicitus euelleret,
 omnibus in rebus sine vlla tergiuersatione se
 obsequentem atque morigeram præberet. Vi-
 debatur autem illi sic orāti in visione venire Chri-
 stus, & latus sinistrum aperire, ablatoque corde re-
 spondere. Et reuerà nō poterat illa aliud sentire quam
 corde destitutam. Cùm id autem suo diceret cō-
 siliario, ille nō sine risu atque ludibrio eam audire

Christus est
 sibi despō-
 det in fide.

Petit à Dño
 perfectam
 obedientiā.

poterat. Aliquot dies Confessarius in eo perorabat, quod eam parùm sane mentis esse crederet, & ecce illa quodam die è sacello ecclesie exire lente, cum multa luce Christus ei apparuit, in manu ferens cor quoddam rubicundû & illustre, & piusque accedens, illud in sinistram virginis imposuit, dicens: Ecce filia mea habes pro cor tuo, cor meum, clauso que latere recessit. Sed miraretur hoc inane phantasma, illo in loco circumpermanfit, quæ à socijs eius frequenter visa est. Sed autem ex hac adeò stupenda cordis mutatione, non rit consecutum, facile quisque poterit diuinationem. Non enim rerum omnium cõditor hac miratione tam diu apud se cor illius retinere voluit, ut illud ardentissimo amore, & gratiarum affluentia repletet. Cuius rei eadem sancti virgo certissima testis est, quæ incredibilem charitatis ardorem in corde suo sentiebat: prorsus ut dicitur in his verbis: *quæ formam* tantam in anima sua puritatis & humilitatis uationem existere, ut ad ætatem quatuor uel que annorum se rediisse putaret.

Quamuis autem hæc quæ diximus summa ratione digna sint, mirabilius tamè est quod accidit. Cùm Pisis in ecclesia Christinae virginis pater Raimûdus virgini sacram cõmunionem habuisset, ea que sumpta, illa more suo oppressibus concidisset, subito corpusculum eius, quæ cebat prostratum, se paulisper in genua erectum, & chijsque extensis & facie rutilante diu ita perstiteret, sed adeo rigidû, ut nihil à mortis simulacro videretur: tandem quasi lethali confectum uel repente decidit, & paulò post in pristinum restitutum est. Deinde virgo secretò patri Raimûdum indicauit se, sub illo raptu quinque vulnera

gnatibus Christi insignitam fuisse, prorsus ut tatos
 in locis corporis sui dolores sentiret ut nō nisi
 magno Dei miraculo in vita permanere posset. His
 sancta virgo domū delata, ad extremum spi-
 ritum deduci videbatur. Raimundus igitur & socij
 eandem ut mortuam lamentātes, amarissimis
 lachrymis se pijsima matre atq; magistra orbatos
 deplorabāt. Paulō autem post ad se reuerſa est, sed
 tenuem vitæ spem ostendit, ut ea ipsa acerbio-
 setiam lachrymas commoueret. Cumque omnes
 magna vi precū diuinæ misericordiæ viscera pulsa-
 runt, victus tandem misericordiæ parens nō solum
 mirabilissimos, quos sacra virgo patiebatur dolores
 sustulit, sed eos contra in iucundissimam lætitiā
 commouit. Nemo autem molestè ferat, quod huic
 sanctissimæ virgini sacra Domini stigmata cōceda-
 mus, cum hoc ipsum Pius Papa II in hymno teste-
 tur his verbis: *Quo nequit dici sanctius per orbem, Vul-*
nerum formam miserata Christi, Exprimis ipsa.
 Hęc admiranda præter vsitatum ordinē cur-
 rentis diuinæ gratiæ priuilegia, quæ nisi in eo diplo-
 mate, quo sancta virgo in Diuos relata est, cōtine-
 rentur, referre forsità dubitarē. Sed audite maiora.
 In initio Quadragesimæ ad festū vltique Pētecosten
 in sacratissimæ Eucharistiæ cibo victitauit. Quod
 mirū videtur addam aliud longè mirabilius,
 quod octo annorū spatio simili modo sine vllō
 cibō permāserit, nisi quod propter vitandā
 ciborū offensionem succū herbarum coctarū de-
 gurgit, quem tamē proinūs vomitu, nō sine graui
 dolore eijciebat, stomacho nullā prorsus cōcoquen-
 tiam retinēte. Cumq; ab alijs interrogata, cur nō
 aliorū cibo vesceretur; mirabili humilitate
 Dei gratiā, quasi vltionē peccatorum suorū
 inter-

Christus ei
 vulnera sua
 imprimit.

Mirabilis
 abstinētia.

Insignis eius
humilitas.

interpretari solebat ita respondens: Deus prope
peccata mea raro quodam morbo me percussit
vt quamuis libentissimè vellem, nullo tamè
cibos admittere possim. Quæso illum pro me
orate, vt det veniam peccatis meis, quæ sunt
malorum omnium quæ patior. Ecce vndè super
bat non vulgaris sese efferendi materia, inde
virgo de se vilius sentiendi occasionem coepit.

Fuit sanè tota eius vita perpetua quædam
prorsùs vt præ amoris & gaudij magnitudine
non modò sentiendi vim amiserat, sed inter
etiam vi spiritûs sacrum eius corpus à terra
tum in aère pendulum maneret. Quàm rem
gari aliquo testimonio, sed ipsius diplomata
virgo in Diuos relata est, constar: sic enim in

Ecstases eius

gimus: Rapiebatur sæpè sancta virgo à spiritu
in aère suspensa diuinis contemplationibus
batur: adeò extrà se acta, vt expuncta percipi
nihil omninò sentiret, idq; frequentissimè illi
tingebat cum diuina reficeretur Eucharistia.
ta verò luce, quo spiritûs gaudio quo charitate
dore sanctæ virginis mens cõpleretur, cum
sumeret Eucharistiam, cælestique sponso per
sacramenti virtutem coniûgeretur illud argu
to est, quòd statim ab ea sumpta ecstasim
abus & interdum tribus horis patiebatur. Qu
rò animales homines quæ sunt spiritûs Dei
sequuntur, varijs modis (dùm sic rapere
afflictabant, Inter alios homo quidam scelerat
impressis in virginem calcibus, dum ecstasim
retur, atrociter in eam desauiebat, qui tam
non impunè tulit. Paucis enim post diebus
simus homo laqueo sibi vitam eripuit.

Ex hac autem virginis charitate, tanta vita

Puritas & innocentia S. Virgialis.

& innocentia in ea orta est, vt Stephanus Car-
 thagenſis Prior, qui virginis amanuenſis extitit, &
 longo tempore cum ea verſatus fuit, poſt alia cla-
 rissima eius preconia, iureiurando confirmet, ſe nul-
 lum otioſum verbum tam longo temporis ſpatio
 illi prolatum audiuiſſe. Sed quoniam ſine aliquo
 lapſu hac tam periculoſa vitæ ſpatia (quæ tota
 tentatio eſſe dicitur) tranſigi non poſſunt, quibus
 genitibus ac lamentis, quo doloris aculeo virgo
 ſcintillata fuerit, ſi quid tale ei obrigiſſet, hoc exem-
 plo intelligi poterit. Quodam die feſto Conuerſi-
 onis ſancti Pauli, tam ſublimiter ſpiritus eius in
 Deum raptus fuit, vt tres dies integros & noctes im-
 mora manſerit, nulliſque corporis ſenſibus uſa fue-
 rit. Tandem reddita ſibi dormire viſa eſt, adeo æ-
 que ſpiritus ab illa cæleſti viſione ad hanc vitam re-
 uocatus. Intererant tunc duo patres Domi-
 nicali ſciſcitantes, num vellent ſe comitem præbere
 illi inueniendum inſignem quendam virum in eremo
 ſequentem. Illa reſpondit quaſi dormitans ſe velle.
 Illi ſimulacque id protulit, tanta ei iniecta religio
 quæ tamque acerbis conſcientiæ dolor (quod non ex-
 ceſſo ſed quaſi per iocum locuta eſſet) vt præ do-
 cuit animi tres dies atque noctes ſine intermiſſione
 ſuſſimam illam culpam luxerit, in quam Deus
 eam uere permiſit, ne reuelationis illius magnitu-
 dinem tolleretur. Nam reuera ſub hac triduana ec-
 claſia viderat, quæ nullis poſſent verbis explicari.
 Eoſdem autem charitatis fonte & familiari cū
 ſuis amicicia, diuinorum ſecretorum communio-
 nem oriri Saluator in Euangelio docet, cū ait
 non dicam vos ſeruos, quia ſeruus peſcit quid
 ſeruat Dominus eius. Vos autem dixi amicos, quia
 veritas quæſiue audiui à Patre meo, nota feci vo-
 bis.

Nota admi-
randum do-
lore de pec-
cato leuiſſi-
mo.

bis. Hanc autem gratiam tanta plenitudine
virgini puritatis amator Dominus contulit, ve-
gitationum arena & secreta diuina & futura
ta (quæ tùm ad priuatas personas, tum ad
Ecclesiam pertinebant) cum ea velut amicus
amico, quo familiariter vtitur, communicare
leret. Cuiuscùm multa afferri exempla pos-
num solummodò proferam quod in Pij Pa-
diplomate continetur his verbis: Pro pace
tinorum, qui cum Ecclesia dissidebant, & in-
cto suppositi erant Ecclesiastico, Apenninum
pes transire, atque ad Auinionem vsque ad
rium Vndecimũ Pont. Max. antecessorem nos-
proficisci non dubitauit. Cui votum suum
tenda vrbe Roma in occulto factũ sibi soli
notum, sese diuinitus cognouisse monstrauit.

enim in ea spiritus prophetiæ: multa prædixit
quàm fierent & occultissima reuelauit. Quo-
illud quod ab hoc cælesti præceptore erudit-
modò futura prædixit, & occulta cordium
cit, sed mirabili etiam sapientia donata fuit
& libros & epistolas mirabili doctrina
composuit: quodque omnem susceperat
tionem mulier omnis generis disciplinarum
ra, sæpè duobus, sæpè tribus, interdum etiam
tuor scriptoribus epistolas sine vlla cuncta
dictabat.

Sed quoniam inter singularia Sanctorum
legia vis & efficacia orationum principem
cum vendicat de hac (cæteris omisis ne lo-
simus) breuiter nonnihil perstringamus. An-
lutis 1374 plus minus cum pestis inguinaria
vastaret, accidit vt virum venerabilem Mar-
nomine, qui domui S. Mariæ de misericordia

Clarnit pro-
phetiæ spiri-
tu.

Orationum
eius effica-
cia.

ta ea pestis cotriperet. Id vt primùm ad sanctam
 virginem perlatum est, festina ad illum accessit, &
 prius quàm ad eum appropinquaret eminùs cla-
 mare coepit: Surge domine Matthee, surge, non est
 iam tempus in lecto molliter cubandi. Vix illa ver-
 ba compleuerat & momento temporis, pestis & a-
 podema, dolorque omnis ita euauere, vt ijs nun-
 quam Mattheus laborasse videretur: letusque & a-
 lier è lecto confurgens, paulò post cum patre Rai-
 mundo non agrotorum, sed fortium hominum so-
 cios cibos ederet. Cuius præclari miraculi per-
 multi testes fuere.

Per id tempus quo illa pestis grassabatur Senis
 pater Raimundus, cum fidissimam quibuscunque
 adesse poterat nauaret operam, accidit vt & ipse
 contagione pestifera inficeretur. Tum verò vt po-
 terat cum socio ad aedes sacræ virginis se contulit.

Illam verò manus suas Raimundi capiti admouens

illis genibus pro salute eius orabat Dominum.

Inter orandum autem vt sæpè aliàs in mentis ex-

cessum rapta fuit. Cumque ad dimidiam ferè ho-

ram ita permanisset, Raimundus sensim sanita-

tem recepit, prorsus, vt antè quàm illa sibi resti-

tata esset planè curatum se sentiret: ciboque sum-

ptum columis ad pristinos labores rediret. Frater

Bartholomeus patris Raimundi socius eadem pe-

ste acrius & diutiùs oppressus, sanctæ virginis

precibus itidem restitutus est. Sunt huius generis

peste infinita à virgine patrata miracula: quæ si

in ordine referre vellemus vix iusto cuncta volu-

mine comprehendi possent. Vnum adhuc ex omni-

bus subiiciemus ex quo clarissimè virginis sancti-

ta dignosci poterit.

Senis

Pater Rai-
 mundus pe-
 ste infectus
 à virgine
 curatus.

Duo flagitiosi in sceleribus obdurati à virgine mirabiliter conuertuntur.

Senis duo flagitiosi latrones capti, propestratorum immanitatem atrocissimis sunt supplicia addicti. Iamque ducebantur ad mortem & cubus impositi ignitis fuscinulis discerpebantur. Mox autem eos adducere poterat, ut saluti suae confessionis sacramento consulere: quin potius (quod dictu quoque horribile est) voces in Deum blasphemias palam iactabant. Eo autem tempore erat sancta virgo apud Alexiam sociam & dilectam suam, cuius aedes miserissimi illi praeterierant. Vbi id autem sensit Alexia, celeriter indicat famulanti virgini: illa se totam confert ad deprecandam mentem Saluatoris pro salute desperatorum: quae vidisset per fenestram ingentem turbam hominum, qui obstinatos illos misere exagitabant. Impetrat à Domino ut possit spiritu se illis aperire, & cum eis ad portam usque proficisci. Vnde eam viderunt, daemones palam clamitantes: non cessaueris, daemonicam te efficiemus. Imprecatis proacacium minis, in precibus persistit ad portam urbis ventum est, ecce clementissimus Saluator apparet obstinatis illis totus vulnere confectus & sanguine madidus, inuitat ad penitentiam, promittit veniam. Illi mox mutati in bonos petunt sacerdotem, peccata sua confitentem. Quae confessione blasphemiae mutantur in laudem Dei, dignos se etiam maioribus tormentis fieri. Stupent omnes repentinam illam conversionem: carnifices quoque mitescunt, nec audent in hac via inferre supplicia, dum vident tantam eorum pietatem ac religionem. Denique illi ad mortem secus atque ad epulas festinant, spe bona fructus per supplicia momentanea citius ad gaudia caelestia transire. Quod multo etiam magis

...am est, quam si horum extincta corpora ad vitam
...reuoata. Plura eximia sanctitatis eius ope-
...referre negligimus, ne pium lectore nimia pro-
...tate radio afficiamus.

Cum annum aetatis plus minus 33 attigisset, in-
...abili Christi desiderio inflamata, assiduis pre-
...a Domino postulauit vt huius mortalitatis
...gulo solueretur, quo desiderato diu eius aspe-
...ui posset. Non cessabat multiplicatis precibus
...inum exorare, vt pote qua rerum terrenarum
...u pericula dissolui cupiebat & esse cum Chri-
...o, cum ecce corporis infirmitate, qua detineba-
...r, iudex magis magisque crescente terminum ad-
...e vidit, quem toto vita tempore desiderauerat.

...vero tanquam grauissimorum peccatorum rea-
...o omnibus humiliter veniam petijt, omnibusque
...sacramentis se communiuit, & plenariam
...peccatorum omnium remissionem auctoritate Gre-
...gorij XI & Urbani VI Romanorum Pontificu im-
...petrauit. Tum vero mortis angoribus repen-

...trepta cum teterrimis daemionibus in singula-
...ram ingressa est. Quod sane tam ex dictis
...factis eius facile animaduerti potuit. Demo-

...em cum instarent vrgeretque vt eam vel me-
...mum excellentia in superbia crimen extolleret
...anquam tacebat, nonnunquam vero responde-

...cedu leniter subridens, obiecta crimina con-
...rebat. Semel autem quasi attonitis auribus ar-
...rum parumper conticuisse, lato vultu re-

...in hac verba: Vanam gloriam nunquam,
...eam vtique gloriam & laudem praepotentis
...s. Hls dictis cum aliquamdiu viribus iam de fi-
...entium tenuisset tandem exclamauit: Do-
... in manus tuas commendo spiritum meum: si-

A a mulqu

Migrat e vi-
ta anno 2140
tis 33

Vide humi-
litate s. vir-
ginis.

In agone a
daemionibus
acriter ex-
pugnatur.

370 MARTYR. SS. MARIANI ET IACOB
mulque animam tot tantisque virtutibus exornatam in manus Creatoris efflavit.

Funus fuit multis civium omnium lacrymis curatum & in Dominicanorum ecclesiam depositum: ubi mox insignia valde & præclara divinitus edita sunt miracula: adeo ut ea propter toto inhumatum permanerit. Postquam vero hoc in ecclesie sepulturæ traditum fuit, eadem ipsa non extincta sed etiam præclarius aucta sunt: prout sus ut eximiam virginis sanctitatem omnibus confluentibus notissimam facerent.

MARTYRIUM SS. MARIANI LEONAR-
dis & Iacobi Diaconi. Conscriptum ab eo qui
terfuisse testatur. ex quo v. Suardus etiam
in suo Martyrologio descripsit.

30 Aprilis.

Colonia
Circensis.

Cum pari socioque comitatu viam Neapolitanam versus ingressi essemus, & ad locum appellatur Muguas, cui Circensis Colonia suburbana est vicinitas, venissemus, ubi diabolus ad tentandam iustorum fidem acriter factus Marianus & Iacobus beatissimi martyres ad coronæ locum intrepidè vestigia direxerunt. Insuper cæcitate præfatis furor per militares omnes Christo dilectos requirebat: & in certamine quadam crudelitatis infania mulctatos iam in alio retrahebat, eorumque ut se sanguine inauditis faucibus anhelabat.

Agapius &
Secundinus
Episcopi,
quos Mar-
tyrologia
habet: 29
Aprilis.

In his Agapius & Secundinus antistites am-
plissimo inter se ac individuo planè societate
culo coniuncti, alter etiam carnalis corporis
sanctitate eximius à certamine ad certamen
evocati sunt: ut qui captivos à seculi pompis
tinendo Christi nomine subegissent, etiam